

משם ולהיחלש ע"י שם זה של אסיה דידיון וזהו מלת ונקמה לזון
ניקד וסמך יהיו בין עיניך סדר השמות האלו ובפרט בעת
שחשוקי בפורת הכוונות תמיד במחשבתך אם תראה שהי"ס
מתגרה בך ובפרט אם האדם עושה ת"י ש"ז לבטלה שהוא ת"י
טיפות נילוטת הקדושה שנשפטו ונתערבו בקליפות כי אז החיטוי
מתגרים באדם מאד :

עוד יחוד ב' על הג"ל וז"ל תיקון אחר כתבנו למי שמתגרה בו
הי"ס"ר ובפרט בעת ששוקק בתורה שיכין בטורח חסד
לאנשים לשם ארזי ואלהים ששניהם מתחילי' באלף וזהו לאלפי'. גם
יכין שניהם עולים בחשבון לאלפים ודע כי מי שהוא משרש
קין לריך שיכין שם אלהים הנו' במילוי אלפין שהוא בני' ארץ
כזה אלף למד הא יוד מס. וסוד הענין הוא לפי שקין הביא מנחה
ודע שאין שם מחושים את הארץ אללנו במקומו וגרם שהמל'
הנק' ארץ תחזור להיות יבשה ולכן נתקלל נע ונד תהיה בארץ.
והנה המלכות בהיותה נק' ארץ יש בה שם אלהים דמילוי אלפין
העולה בני' ארץ ולכן חזון המיד כל היום בשם פיה שעול' ארץ
ותכין לתקן פנס קין שהחזירה יבשה ע"י הפשטן ואתה מתקנה
ע"י השם הנו' ונעשית ארץ. ודע כי כל החיטונים נדבקין בקלי'
הרע שדבק בקין וטולס רול' וחושקים לאחוז ולינק מן אות אלף
שבמילוי ההא של אלהים דמילוי אלפין הנו' ואינן יכולין להשיגה :

עוד יחוד ג' והוא בעשרת י"ת אל' ה"ר משה גאלאנטי ששמע
ממוז"ל שאם האדם יתענה ב' ימים שבין ר"ה ליוה"כ ויעש'
בהם תשובה גמורה כל יום מהם מכפר על כל השגות שחטא
כל ימיו ביום שכיולא בו. כיזר הרי שחל יום א' של ז' ימי תשובה
הנו' ביום א' של השבוע והתענה בו ועשה תשובה בו הנה הוא
מכפר על כל עבירות שעשה האיש ההוא בכל ימיו ביום א' שבכל
שבוע מכל ימי חייו. ואם התענה ועשה תשובה בכל ז' הימים ההם
יתכפרו לו כל עונותיו שעשה כל ימיו :

גם נלפ"ד אני חיים כי גם אני שמעתי ממוז"ל כי העושים ד'
פעמים בכל שנה ג' ימים רשפים הם ולילותיהן שהם קודם
ר"ה וקודם יוה"כ וקודם עשרה בטבת וקודם י"ז בתמוז אף אם
לא עשה רק פ"א בשנה בכל ימיו יספיק ואין לריך לעשותה בכל
שנה ושנה. אבל אינו מספיק רק לבטל מעליו מה שנגזר עליו לבא
בשנה"ז לסיבת עונותיו אבל עונש עוה"ב אינו נמחל בזה :
מה שכתוב בס' השבועה שחבר הרב ר' אליעזר מגרמיוז ז"ל
הנק' מורה חסידים המתענה ג"פ בכל שנה בד' זמני התקופות
ג"י רשפים בכל פעם מהם מתכפרים כל עונותיו כך הוא האמת
אמנם דברים אלו לריכים ביאור והוא כי אין זה מספיק רק למחול
ולכפר להעביר מעליו היסורים שהם עתידים לבא עליו בשנה"ז
לסיבת עונותיו אבל עיקר עונש עונותיו והוא מה שעתיד ליענש
בניהם אחר פטירתו אין זה נמחל ע"י התעניות הנו' אמנם לריך
לת' אחרים כאשר ביארנו בספרינו אלה :

דרוש א' כו"ל (א) בענין ר"ה. הנה נודע כי ביום ר"ה

הא' נברא אדה"ר ויום ר"ה של
בריאי העולם היה ביום ו' כנודע (ב) והנה אם אדה"ר היה נמנע
מן הוונ ביום ההוא וגם מן החטא (ג) והיה ממתינעד ליל שבת (ד)
היו כל העולמות כחקנס כמבואר ענין זה בדרושינו אללנו בחטא
אדה"ר אבל ינ חטא בענת הנחש טוא ואשמו והנחש ב' על חוה הטיל
בס וזהו קודם שנודונו אדם וזוה ומחמת קן ילאו קין והבל
אחר הוונ דאדם וזוה מעורבים טו"ר מפני הזוהמא שקדם
הנחש להטיל בחוה כנראה מדברי רז"ל ומקלט מאמרי הזוהר
אע"פ שיש מאמרי הזוהר אחרים דמשמע שבתח' היו אדם וזוה
פטוקים בתשמיש וראה אותם הנחש ונתאוה להם ואח"כ הטיל
הזוהמא בחוה עכ"ז הסברא נטה כדברי המחמרים הג"ל. ולפי שחטא
ואכל מעץ הדעת טו"ר עבירה גוררת עבירה וגרמה לו להזדווג

ביום הו' עם אשמו שעדיין היה חול ולא הסתיין עד ליל שבת
שהוא קדם וז"ס אכילת עץ הדעת (ה) טו"ר כי דעת הוא מלשון אוג
כמו ידע אדם את חוה אשמו ואיש לא ידעה וכאלה רבים. והנה
מה שגרם אדה"ר ע"י חטאו שנודונו ביום החול (ו) הוא כי הנה
יום ר"ה הוא דינא קשיא כנודע ואם היה ממתיין עד ליל שבת
הוא דינא רפיא והיה הוונ ההוא כתיקונו והיו ז"ן מזדווגים
בזוהו יום שבת בבחי' פני' בפנים אבל ע"י שאדה"ר שקדים וזונו
ביום החול שאז היה יום ר"ס דינא קשיא ותיקוף לכן גרם אל ז"ן
שיחאחר זיוגם עד יום ח' עגרת כדי שבהמשך הימים אשר בינתיים
יתמקו הדינין הקשים אשר בו ובטו' כנו' כפי פנחס בתחילת'
כי ר"ה הוא בחי' שמאלו תחת לראשי עד יוה"כ וביוה"כ האירו
ונתמקו הדינים ההם ע"י אימא עילאה ובתה הסופות הוא בחי'
וימנו תחבקני וביום ח' עגרת אז הוא זיוג ממש ואלו הם הפשטן
של דברים :

ורצוני להרחיב פביאור בזה הענין. דע כי בחי' כל החדשים
הם במלכות אבל נחלקים לב' בחי' הא' הוא בהיפוסה
מלך עממה והב' הוא מלך הזכר וכמ"ס בע"ה. ודע כי כל החדשים
נק' ראשי חדשים לפי שכולם הם בחי' ראש כמ"ס :

ונתחיל ב' חדשי הקצין כי הם בטוקב' והסתמלם מינסן כי
לכן כל חדש וחדש יש בו מספר ימים רבים שהם ל'
יום בכל חדש לזכרות כי הם בחי' ראשים שכל ראש מהם כולל
בחי' ימים רבים והנה ניסן הוא גולגולת הנקבה. אייר וסיון תרין
אודינן דילה תמוז ואב תרין עיינין דילה. ולכן נחשב הבית בב'
חדשים אלו כבוד עיני עיני יורדה מים כי הם תרין עיינין כחות
הדין וכבר נתבאר אללנו בהקדמת ביאור אדרת האזיני כי
העינים הם נלח והוד ולכן נחשב הבית עיקר חורבנו בחודש
אב שהוא עין שמאל שהוא ההוד כבוד כל היום דוה שהוא היפוך
אזינות הוד. אלול הוא בחומס. והנה נשאר בחי' הפס שלה
שאין לו רמו בחדשים. והנה גם ו' חדשי החורף הם בדכורא
(ז) ע"ד הזוה. תשרי הוא גולגולת הזכר. חשון וכסליו תרין אודינן.
טבת זשבע תרין עיינין. אדר הוא החומס נשאר הפס של הזכר
שאין לו רמו בחדשים. ולסיבה זו נלשוו הסנהדרין לקדש את
החדש מלות עשה ויוליו הדבר מפיסה ויאמרו מקודש מקודש
וכמ"ס הכתוב אשר תקראו אחס במועדס אחס כתיב כי לביבה שבת'
הפה של הזכר והנקבה אין לו רמו בחדשי השנה לריך לרמוז
אותו ע"י הסנהדרין המקדשין אותם בפיסה. ובזה תבין עשס
נכון למה אין מעבדין את השנה אלל בחדש האחרון לו' חדשי החורף
ולמה אין מעבדים את אלול שהוא כבוד חדשי הקצין. גם תבין עשס
למה טעה חזקיה שעיבר ניסן בניסן ולמה לא הודו לו. אבל
הטעם טוא לפי שאדר הוא החדש הזכר וחסר ממנו בחי' הפה
ולכן נשלס כמה שמעבדין החדש ההוא האחרון הסמוך אל בחי'
הפה הזכר ובאדר הב' נשלס בחי' הפה שלו אבל ניסן הוא מן
השנה האחרת הבאה. ועוד כי ניסן הוא מחדשי הנקבה ואין בו
פגולס לבחי' הפה של הזכר. (ח) ודע כי פ"א שמעתי ממורי (א)

ז"ל דרוש אחר בענין זה ואעפ"י שגראין הישך ממ"ס למעלה
עכ"ז הדברים הולכים אל מקום אחד למי שיסביר' וזה עניינו
דע כי חשבון השנים מתחילין מפסרין וחשבון החדשים מינסן
כנו' במס' ר"ה. והענין הוא ו' חדשי החורף תחשבי ועד
אדר הם סוד ו"ק פת"ם מחוה ועד יסוד שכו"א ולכן הם כבוד
שנה ולא כבוד חדש ואחר חדש אדר שהוא יסוד' של
ז"א כנו' אז למטה ממנו מחחי' בנין הנקבה מלכות ועשה
קלוותיה הם ו' חדשי הקצין מינסן ועד אלול וגמלא כפ"ז כי חדש
אב הוא כבוד של הנקבה ונתקן לזוה ולכן נחשב בו ב"ה פ':
וגם בזה תבין מאמז"ל וז"ל אר"י לא היה לריך התורה להסתמיל
אלא מהחדש הזה כי' והטעם הוא לפי שניסן הוא ראש
חדשי הנקבה הנקרא זה השער לה' ולכן היה ראוי להסתמיל

15
הנרצות וביאורים: (ח) פ"ח ר"ה פ"ד ד"ה ענין: (ב) פ"י בבחי' הזמנים ימות הלבנה ר"ה חכמי. אבל ראשון דמעשה ברשעים היה ביום אזי והוא בחי'
הימים. ש"ס עיין בהנהוה וביאורים שלי בפ"ח בשער עבירות הכלים פ"ח אות ו' שהעתיקתי מהקדמת הסידור בכונת ר"ה ספרד שר אשוס
ז"ל וי"ע הסדר של בריאות העולמות. (ג) פ"י אכילת עץ הדעת: (ד) פ"י להזדווג: (ה) אביגדור. תוך כדי דיבור כתב הישך שחלפה כתב שאלילת פן הדעת
סוב ודע הוי מילתא כחשפא נפשא והוונ הוי עבירה אחרת ואח"כ כתב שזוה סוד אכילת עץ הדעת טוב ודע נראה שהכל אחד. ונראה לפ"ז שכוונת הרב לומר
לשלוש ב' עבירות היו אלא שזכר כחבוש שניהם בלשון אכילת עץ הדעת טוב ודע שכל אחד שאכילה עממה והוונ הכל בלבון אכילה כתיב הדעת טוב ודע
נכלל ולפיכך לא כתב התורה הוונ בחול כי אם אכילה ויום רמו הוונ. וכן מדוקדק כדברי הש"ס סנהדרין ל"ח פ"ב וז"ל שמינית שלו למטה טיטס ורדו סרפשה
תשיעית נלשוה שלל לאכל מן האילן פ"ב. וכן נראה מדברי הרב שכתב כתיב הוונ נמנע מהוונ וגם מן החטא. וגם לקמן כתב שזוה ב' חטאים אלו וקשה שזוה
נמנע שעבירה של אכילת פ"ה טוב ודע גירס עבירה של הוונ כחול ונכ"ס הביא הישך ששמיני נודונו ונכשעית נלשוה על האילן. וי"ע: (ו) פ"י לא נבנת
כי ר"ה נקרא י"ם וז"ל: (ז) עיין ח"מ דפ"ז פ"ב ודקט"ג פ"א: (ח) עיין ח"מ דקט"ג פ"א: (ט) ח"ס זה סוד והדין נהפך עלי' למחמת שיהא הסדר:

כ' ח'ל' דע כי כל החודשים הם במל' אצל נחלקים לב' כפי' הא' הוא בהיותו חודש שלום והב' הוא חודש מלחמה וכן חלקם במחזור ומראה ש' דו' חודשי הקצף הם בטק' והסתלקם מינסן וו' חודשי החורף הם בדבריהם והסתלקם מחשבי וא"כ לריך להבין אם כל החודשים הם במל' מה פ' דבר וטק' שכחב . ועוד ש' אח"ך בדרוש אחר ששמש מהר"ל וז"ל דע כי משבון הגנים מתחיל מתשרי ומשבון החודשים פניסן והשבון כי שנה חודשי החורף מתשרי ועד אדר הם ו"ק דז"ל ולכן הם בסוד שנה ולא בסוד חודשים ומניסן עד אלול הם ו"ק דנוק' יע"ש :

והנה חזן ממה שז"ל דהוא סיפך ממש לעיל שכחב דכל החודשים הם במל' וכן כתב דחודשי החורף הם בז"ל והם בסוד שנה ולא בסוד חודש . עוד לז"ל במ"ש כאן שמתשרי ועד אדר הם בסוד שנה ומניסן ועד אלול הם בסוד חודש נמלא דהשנה אין זה כ"ל ו' חודשים וכן בחודשי הלכנה אין זו כ"ל ו' חודשים והלא טרע כי חודשי הלכנה הם י"ב וכ"כ חודשי השנה הם י"ב ואין חילוק אלא שזה מתחיל מתשרי וזה מתחיל מניסן :

וכתב עוד שאדר הוא חודש הדבר וכן אלול הוא חודש הטק' והאר הפה של הדבר וטק' ולכן נאסוו הסנהדרין לקדש את החודש כפה יע"ש וז"ל דאם קידוש זה הוא למשלוס הפה של הדבר וטק' למה היו מקדשין בכל חודש היה די שיקדשו בלוד ובאלול :

וכתב עוד וז"ל טעם נכון למה אין מעברין את השנה אלא בחודש אדר האחרון לשנה חודשי החורף ולמה אין מעברין את אלול בסוף ו' חודשי הקצף יע"ש וז"ל דאם נשלים בחי' הפה על די קידוש החודש למה לריך חודש הסיפור לבחי' הפה :

ועוד דלגבי קידוש החודש כתב שזהו לריך קידוש בכל חודש כדי להשלים בחי' הפה הדבורה ולמה לא שיקטו חודש אחר לסוף אלול כדי להשלים פה של הנוק' וממשמעות דברי הרב ז"ל נראה דהקפה קושיא זו שכחב ולמה אינם מעברים אלול כו' דאם סיוס הקושיא הנ"ל לכחוד למה אינם מעברים את השנה אלא בחודש אדר ולא באלול כו' ומדכתב ולמה אינם מעברים את אלול משמע דכוננו הוא להקשות שהיה להם לתקן חודש אחר באלול כדי להשלים פה של הנוק' ואם כך הוא כוננו לא מליט שחי' פ"י כלום . ועוד במ"ש וז"ל טעם נכון כו' אך יובן שח"ש לעיל מזה :

וכתב עוד כי כל החודשים נק' ראשי חודשים לפי שטלס הם בחי' ראש כמו שנבאר לכן כל חודש וחדש יש בו מספר ל' יום להורות כי הם בחי' ראשים וז"ל לאיזה ענין הביא זה ועוד דלמה הם ל' ולא עשרים ולא עשרה : **וכתב** עוד דהו' חודשיהם הם בז' בחי' שבראש והם בגלגלתא ומרין אודנין וב' עינין וחוטם וחבר בחי' הפה ומשמע דמטעם זה נק' כל ראשי חודשים וא"כ ז"ל דבז' בחי' אלו שמנה אינם ז' דנגלגלתא כמ"ש בפ"ה בשפיר א"ל וכמו שיראה המעיין :

ועוד ז"ל אך יתיישב אלו הב' שמועות דכאן כתב שהו' חודשים הם בז' בחי' שבראש ותמונה אחרת כתב שהם בז"ק כו' יע"ש :

וכדי להבין כ"י נקדים מה שטרע שיש ימות החמה וימות הלכנה והנה ימות החמה הם שס"ה ימים שהם י"ב חודשים מלאים כל חודש מל' יום וימות הלכנה הם שג"ד ימים שהם י"ב חודשים חסרים כל חודש מכ"ט יום וחצי והנה חודש הסיפור הוא להשלים חודשי הלכנה עם חודשי החמה : **וגם** טרע דחמה ולכנה הם ז"ל גם טרע דשנים הם בז"ל וחודשים הם בזוק' כמ"ש הר"ל סכ"ג טרע דשנים מהאילן :

יחנן שימיו הראשונים היה לריך ולכסוף חסא סנה מס שפנס הם ימיו האחרונים ולזה בא רבי אלעזר בן דורדייא קסיה פגוס בכל ימיו הראשונים ובסוף ימיו עשה תשובה ומלא שיש כאן ימים שלימים מתוקנים וימים שלימים נוקללים והנה לד הרע שבימים אלו נפל יוחנן ולד הטוב שבימים אלו נפל ראב"ד וכמ"ש בפ' יצמור נח רע רשעים וחסונן לריך ופ"י אם רעב שונאך כו' עכ"ל (א) וקשה אך לא לקחו הקב"ה ליוחנן קודם שחטא כמו שפסה לחנוך ולכיואל כי עך הוא דרש של הקב"ה כמ"ש בזוהר פ"ה ויתהלך חנוך וכו' או למה לא עשה לחנוך כמו שפסה ליוחנן ולא ליקח אהוה וימן תחילה ימיו הטובים למי שפסה תשובה בסוף ימיו ואפ"ר שלא כיון שהע"ה באומרו יש הבד אשר נעשה על הארץ אשר יש לדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים כגון יוחנן כה"ג ויש רשעים שמגיע להם כמעשה הדיקים כגון רבי אלעזר בן דורדייא פ"ה כנ"ל גם כזה יובן פ' יש משפער ואין כל כגון ר"ל ממחורש והן רב כגון יוחנן כ"כ :

ענין ט"ב וגלות מלרים שחזר ז"ל בחי' סיפור א' פיין במצ"ש פ"ה ח"ל פס"ו ופי"ב :

מה שאסור ליטן שלום לחברו קודם שיספיל סיימי דוקא בקול רם ע"י בזוהר ח"ב דרכ"ז פ"ב שרייק מן הפסוק שאמר מברך רעהו בקול גדול דוקא וע"ש הפסוק ומלך שהשלוס שלו יברכנו ברכה שלימה ברוב עוז ושלום וישם חלקו בתורתו חורם **חיים אמת ושלום** : **אמר** האעיר כחם על הנייר שלא להניחו חלק ראימי להעמיק בכאן דף א' שנמלא כחוס מתכחי הקדש של הרב החסיד זיע"ל ח"ל :

נודע כי פורה שכחב היא בז"ל דאילנות ופורה שבע"פ בכל פרטיה היא בטוקבא דז"ל דא"ל ובמ"ל כתוב כי מקרא בפסיה ומשנה ביורה ותלמוד בבבליה וקבלה באילנות א"כ מוכרח הוא כי מקרא היא בעשי' דז"ל דא"ל ר"ל בפרטוף החילון דז"ל הנק' עשי' וקבלה ותלמוד ומשנה הם בא"ל בריאה יורה דנוק' שהם פרטופי או"ל ח"ל דנוק' דז"ל דאילנות וטרע כי ז"ל יש לו (ב) ג' פרטופים והפרטוף הפנימי הוא כלול מחב"ד חב"ט והוא כל שיעור אורך קומת ז"ל והפרטוף האמצעי הוא כלול מחב"ט נה"י בלבד ולכן מלביש לפרטוף הפנימי מחב"ט והוא שיעור חב"ט נה"י דז"ל בנדלות והתחלתו מן הגרון ופרטוף החילון הוא כלול מנה"י בלבד ולכן הוא מלביש לפרטוף האמצעי מהחמה שבו שהוא נה"י והוא שיעור נה"י דז"ל בנדלות והתחלתו מהחמה ובמ"ל (א) כתוב כי יש בז"ל ג' פרטופי כזכר והם מלבישים זא"ל בשנה ושלשום שוים בקומתם א"כ מוכרח הוא כי יש בז"ל שלשה פרטופים חילון ואמצעי ופנימי ונק' בי"ע דז"ל וכל אחד כלול מג' פרטופים שהם בי"ע והג' פרטופים דעשיה וכן דלירה ודבריהם הם פ"ד הזכר כי העשיה שבהם מתחלת מהחמה והלירה שבהם מהגרן ובריהם מהכתר אמנם בי"ע דפשי' מלביש לפי"ע דלירה ובי"ע דלירה לבי"ע דבריה' והם שוים בקומתם (ד) נמלא כי המקרא שהוא בתנה"י דעשיה דז"ל שם הוא כל קומת פרטוף עשיה דעשי' כי הכתר דפרטוף חילון דחילוי' הוא ס"ת דכללות עשיה שהוא פרטוף החילון הסולל וחח"י ובג"ס דפרטוף חילון דחילון הוא כ"ה דכללות עשי' דח"י דפרטופי חילון דחילון הוא היסוד דכללות עשיה דז"ל וכן הוא בזוק' דז"ל כי יש ג' כלים סוללים שהם בי"ע דטוקבא וכ"ל כלל מג' כלים פ"כ :

זה הלשון מצאתי בכי מדרב דברי שלום יע"א ושייך לדרוש א' דריה

מה שנלע"ד לפרש בטונת הרב ז"ל במ"ש בדרוש א' דריה ואם דח"י נוקדק כמה דקדוקים בדבריו דתחילת דבריו

הנהרות וביאורים (א) דכ"ס דף פ"ה סופ"י ר"ס ומטעם פ"ה פ"ה : (ב) פ"ה ש"ל דה"ס : (ג) ש"ס ש"ר ל"ו פ"ה : (ד) דכ"ס דף ל"א פ"ה ר"ס ומטעם : <http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה

וב' הוא מלך הדבר הוא על מ"ה וב' דב"ן דב"ן טק' וכפ"י נמלא דמתשי עד אדר הם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן והוא הוא ז"ל הכלל מדבר וטק' ומיסן עד אלול הם: ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דב"ן והוא טק' הכללה מדבר וטק' :

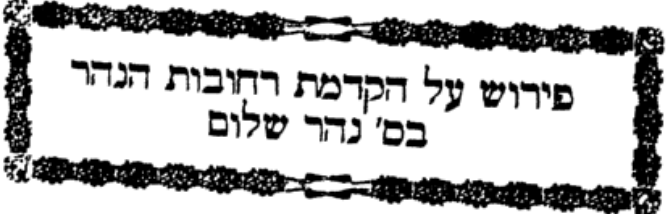
ודנה מ"ש הרז"ל וכל החדשים הם בחי ראש ולכן כל חדש וחדש יש בו מספר ל' יום ט' העש"ט שהם ל' יום הטובה יען דכל ראש הוא כללות כח"ב ואין אנו מושם הדעת יען שהדעת הוא תולדת חו"ב ואינו ספי' בפ"ע ולכן אנו אומרים כח"ב והנה כ"א מאלו הכח"ב סולל י"ם כיון שכל א' הוא ראש בפ"ע סמ"ש בשער א"א וא"כ נמלא שהם ל' ספי' ולכן כל חדש שהוא כללות ראש א' סולל ל' יום כל זה הוא בחדשי החמה שהם מלאים אבל בחדשי הלבנה שהם חסרים נמלא שחבר יום לכל חדש וא"כ נמלא שחבר וחכמה דכל חדש כלול כל א' מעשר ובינה דכל חדש כלולה מש"ם וחבר ממנה בחי' המל' ויה המל' היה נתקן ע"י קידוש החדש בפה של הסנהדרין יען דפה הוא מל'. ומ"ש הרב דאלו החדשים הם בו' בחי' של הראש ומשעם זה נק' ראשים יען דכולם הם רמזים בראש לל"ג דהטובה הוא דבחי' א"ש נק' ראשים יען דע"י מהנהג כל הגוף דהייט הגלגל שהוא בחי' המוח אשר בו מהלבש הנשמה וכן האזנים חוש השמע וכן העינים חוש הראות וכן החוטם חוש הריח וכן הפה חוש הדיבור וע"י כחות אלו יטל הגוף לעשות פעולותיו ומ"ש בשמועה אחרת היפך מזה שהם ו"ק בו' כבד דהכל הולך למקום אחד והטובה שהו"ק הם הענפים של ראשים אלו ומ"ש שבשעה חדשים חסר בחי' הפה בו' כמו כן חסר בחי' המלכות בו"ק כמ"ש בשמועה אחרת דכיון שחסר בשום קך חסר בענפים והנה בחי' זו נעשה ע"י חדש הפיטר ולכן אנו מעבירים בחדר יען שהוא סוף חדשי הטוק' שהם מ"ה וב"ן דב"ן ואעפ"י שכבר השלמנו בכל חדש בחי' הפה אינו אלא דרך רמז מ"מ חדשי הטוק' חסרים ולכן אנו משלימים בכל ג' שנים חדש אחד כדי שיע"י וישלמו ימי הלבנה עם ימי החמה וע"י נעש' חדשי הלבנה י"ג חדשים חסרים וע"י גשלים בחי' פה של הכללות של מ"ה וב"ן דב"ן ומ"מ ל"ל דבחדשי הו"א שהם י"ב מלאים א"כ נמלא דזכר מהם בחי' הפה ומל' והיו לריך לעשות אותם י"ג חדשים מלאים כדי להשלים פה של ז"א שהוא כללות מ"ה וב"ן דמ"ה אלא יובן שמ"ש הרז"ל בעמ"י שכ"ז פ"א וז"ל אין בו רק ס"ס והעשירות היא פרט' הטוק' והוא אינו רק ס"ס יע"ש וכ"כ ש"ל פ"ג ח"ל כי הו"א אין בו רק ס"ס והמל' משלימתו לעשר אחת המל' שהיא טוק' דו"א יש בה י"ם כי יש בה מל' שבמל' יע"ש ולכן בחדשי הו"א אין אנו לריכים חדש כדי להשלים בחי' פה והמל' דהטוק' עממה השלימות לבחי' פה ומל' אבל בחדשי הטוק' יש לה פה ומל' בפ"ע ולכן אנו לריכים חדש א' להשלים בחי' פה ומל' שלה זהו משנלפ"ד והקב"ה יאיר עיניו בטרםו אכ"ר כפ"ל :

מתחילין מתשרי והחדשים מניסן כמ"ש הרז"ל הכא . וא"כ נמלא בז"א שהוא חמה יש לו י"ב חדש מלאים ומתחילין מתשרי בבחי' שנים וטוק' שהיא לבנה יש יב"ח ומתחי' מניסן בבחי' חדשים וחדש הפיטר הוא להשלים חדשי הטוק' עם חדשי הו"א ולכן אין מעבירין אלא בחדר דעד אדר בשלמו חדשי הטוק' ומעבירין חדש אחד כדי להשלים' ומשעם זה אין מעבירין בניסן כמו שר"ה חזקיהו דניסן הוא שנה אחרת כמ"ש הרז"ל ומניסן אנו מתחי' לעשות חשבון חדש . וגם משעם זה אין מעבירין באלול יען דעדיין לא נשלמו חדשי הטוק' כ"א עד אדר וכדי להבין מה בחי' הם אלו של זו"ן שכתב הרז"ל נקדים מ"ש הרב מר זקני :

שר שלום זלה"ה בליקוטיו ח"ל כתב הרז"ל בדרושי ר"ה ובספר הטובות יסן בדרושי ר"ה בביאור ענין מסרון ומלי הלבנה כי י"ב חדשי השנה הם כנגד י"ב לירופי הו"ה וי"ב לירופי אדני' והם ו"ק שהם ששה מלכים דו"א וו"ק שהם ו' מלכים דטוק' ובו' חדשי החורף נחקקים ו"ק דו"א והם מ"ה דמ"ה פס מ"ה דב"ן הנק' דטורא בערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ובו' חדשי הקיץ נחקקים ו"ק דטוק' והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ונק' טוק' בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן עכ"ל הריך לעניינינו :

ופי' דבריו נדוע דמ"ה וב"ן הם א"ן והנה בזמן המלכים ילאו מ"ה וב"ן דב"ן. מ"ה דב"ן ו"א, ב"ן דב"ן טוק'. ואירע בהם מקרה המלכים בין בז"א ובין בטוק', ובזמן החיקון ילאו מ"ה וב"ן דמ"ה, שהם זו"ן דמ"ה, וסיקנו למ"ה וב"ן דב"ן, שהם זו"ן דב"ן, דהיינו מ"ה דמ"ה חיקון למ"ה דב"ן, ומ"ה דב"ן אעפ"י שהוא דטורא. נעשה טוק' יען שהוא מב"ן בערך מ"ה דמ"ה שהוא ממ"ה ונתחברו שניהם יחד ונעשה פרט' ז"א כלול ממ"ה דמ"ה וממ"ה דב"ן והם דכר וטוק' סטו. וכן טוק' ב"ן דמ"ה חיקון לב"ן דב"ן, וב"ן דמ"ה, אעפ"י שהיא טוק', נעשה דטורא, יען שהוא סמ"ה בערך ב"ן דב"ן שהוא מב"ן ונתחברו יחד ונעשו פרטוק' דטוק' כלולה מב"ן דמ"ה ומב"ן דב"ן, והם דכר וטוק' שבה, א"כ נמלא דו"א הכלול ממ"ה דמ"ה וממ"ה דב"ן נק' דטורא בערך הטוק' הכלולה מב"ן דמ"ה ומב"ן דב"ן, אבל האמת הוא שמ"ה וב"ן דמ"ה הוא דטורא והראיה שנעשה דטורא דו"ן ומ"ה וב"ן דב"ן, הוא טוק' והראי' שנעשה טוק' דו"א .

מעשה נמלא דמ"ה וב"ן דמ"ה שהוא ז"א הם יב"ח השנה והם מתחי' מתשרי דהייט ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה הם מתשרי עד אדר ו"ק דב"ן דמ"ה הם מניסן עד אלול ואלו הם ימות החמה שהם יב"ח מלאים שהם שס"ה ימים . וכן מ"ה וב"ן דב"ן שהוא טוק' הם ג"כ יב"ח והם מתחילין מניסן דהייט ו"ק דב"ן דב"ן הם מניסן עד אלול וו"ק ס"ה דב"ן הם מתשרי עד אדר ואלו הם ימות הלבנה שהם יב"ח חסרים שהם שג"ד ימים חמ"ש הרז"ל דהחדשים הם במל' מחלקים לב' בחי' הא' הוא בהיוספה מלך עממה

נקודות שלימה וכל חלקי הנקודה היא שיהא דרי' פרט' ממש שהם עיי וז"א וז"א חו"ן נמלא שהם הי נקודות שלימות ר"ל שכ"א ואחד כללות השיר ושמוע וז"א חו"ן לסקסות מוריש רצנו בשמ"י ש"ל ספי' נענין חילוק שבין נקודה שהיא עשה שבקפיה לקפיה אשר היא כ"י"ח מאצ"ע וכן לפי אשר הוא קשר י"ס אשר היא כלולה מאצ"ע יע"ש ואך קירא כלן נקודות נשם נקודות חמ"לם ואח"כ

דציה (ד"א) ידוע כי הי נקודות ילאו [עייח שיש פיז] מערים דליק וכולם ילאו שלימים צאותן שכ"א ואחד כולל הים עיי א"א ובר דע דקורח אוחס הי נקודות לחימה ש"לאו צקוד נקודות ר"ל בלוח נקודות מלכיות דב"ן צקוד נקבה חקובצ נבר כחי בעיה טיח פיז ובטי הסקדומי דב"ן דים כל פרט' ובר [דדן ע"ב] וקודל אותם בצירוחם הי פרטופים לחיות כ"א מתמשה

הקדמה לסדר הזמנים וששת ימי

ידוע משיב מורנו הרשיש ולהיה בסה"ק נה"ש [בהקדמות
 רחה"ג ד"ג סע"ג] כי ע"י תפילות ישראל מחברדין
 בירודי ז"ם דו"ן דספירות [עיון השמי"ש בע"ה שי"ז פ"ב או"ב]
 ודנשמות ודעולמות שיעור קצוב בכל הפלה ומעלים אותם למ"ן
 וכפי גודל כונתם וזכותם ומעשיהם וזכות הזמן ההוא כך גודל
 התיקון ובכל יום מעלים ניצוצות חדשים ואין יום דומה לחבירו
 ואין צריק דומה לחבירו וכפ' איש חלוק מחבירו וזהו גודל חיוב
 מצות התפילות [עיון שהכ"ז דנ"ט סע"א] והמצות בכל יום וכל
 אחר מתקן כפי בחינה השייכה לו ותתקן החלכנה מה שלא תתקן
 הלכונה ולכן הכל צריכין זמ"ז ולא יוכל שום אחר מישראל
 לעשות מה שיעשה חבירו עכת"ד

ועל כן העובר את ה' בכונה צריך לידע בכל יום ויום באיזה
 ספירה ובחינה שייכה התפילה ההיא כי כל יום נדרש
 לעצמו ומירדנו יבוקש זאת וכמ"ש בנה"ש [רכ"ד ע"ב] וז"ל וצריך
 לידע חשבון השנים לפי סדר חשבון הספירות דפרצופי ו"ק דו"ן
 הנפרטים לשיתא אלפי שני דהוי עלמא כדי לידע באיזה פרצופה
 היא אותה השנה ובאיזה ספירה הוא אותו החדש ובאיזו ספירה
 מחבת"ם הוא אותו שבוע ובאיזה ספירה מו"ק דאותו שבוע הוא
 אותו יום כדי לידע לברר ולהעלות הבירורים המתיחסים לכל יום
 ויום כראוי וכנכון עכד"ק.

למשל אנו עכשיו באלף השישי שהוא תיקון היסוד וכבר עברו
 ממנו מספר ת"ר שנים שהם כנגד חב"ד חג"ת נמצא
 שאנו עומדין במאה השביעית שהיא נצח דיסוד והמאה עצמה
 כבר עברו ממנה פ"ה שנים שהם חב"ד חג"ת נו"ה וחצי היסוד
 שהם חב"ד חו"ג שביסוד נמצא שבשנתנו זאת התרפ"ז היא
 בתפארת דיסוד דנצח דיסוד ועד"ז מונה והולך בכל שנה ושנה
 כמ"ש להלן בס"ד, והחדש הראשון שהוא תשרי כתר דמ"ה
 דמ"ה וב"ן הנקראים דכורא בערך ב"ן דמ"ה וב"ן הנקראים נוק'
 הנתקנים בקיץ ושבוע ד' שבחדש שמתחילין בו הכונה הוא לברר
 ולתקן

ע"י אור הלבנה, חלק אור החדש דף צ' ע"ב. נה"ש דף ל"ט ע"ג ד"ה ידוע.

ראש חודש		פ"ח חג"ת נהי"ם דא"א	
יום		דשבוע	
יום א'	חסד	שבוע א'	אבא
יום ב'	גבורה	שבוע ב'	אימא
יום ג'	ת"ת	שבוע ג'	ז"א
יום ד'	נצח	שבוע ד'	נוק'
יום ה'	הוד		
יום ו'	יסוד		
שבת	מלכות		

חורף		דחודש		קיצ
תשרי	חסד	ניסן	חסד	
חשון	גבורה	אייר	גבורה	
כסלו	ת"ת	סיון	ת"ת	
טבת	נצח	תמוז	נצח	
שבט	הוד	אב	הוד	
אדר	יסוד	אלול	יסוד	

דז"א	דנוק'
מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן	ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן

דשנה (מערכת הימים - יום דשבוע דחודש דשנה)

יחידות	עשרות	מאות	אלפים
א חכמה	- חכמה	- חכמה	- חסד
ב בינה	י בינה	ק בינה	א' אלף גבורה
ג דעת	כ דעת	ר דעת	ב' אלפים ת"ת
ד חסד	ל חסד	ש חסד	ג' אלפים נצח
ה גבורה	מ גבורה	ת גבורה	ד' אלפים הוד
ו ת"ת	נ ת"ת	תק ת"ת	ה' אלפים יסוד
ז נצח	ס נצח	תר נצח	
ח הוד	ע הוד	תש הוד	
ט יסוד	פ יסוד	תת יסוד	
י* מלכות	צ מלכות	תתק מלכות	

דשנה לשמיטה ליובל (מערכת הזמנים - יום דשבוע דחודש דשנה לשמיטה ליובל)

דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל		
התשס"ב	א' בי	ס"ז	התשע"ו	א' די	ס"ז	התשס"ב	א' בי	ס"ז
התשס"ג	ב' בי	ס"ז	התשע"ז	ב' די	ס"ז	התשס"ג	ב' בי	ס"ז
התשס"ד	ג' בי	ס"ז	התשע"ח	ג' די	ס"ז	התשס"ד	ג' בי	ס"ז
התשס"ה	ד' בי	ס"ז	התשע"ט	ד' די	ס"ז	התשס"ה	ד' בי	ס"ז
התשס"ו	ה' בי	ס"ז	התש"פ	ה' די	ס"ז	התשס"ו	ה' בי	ס"ז
התשס"ז	ו' בי	ס"ז	התשפ"א	ו' די	ס"ז	התשס"ז	ו' בי	ס"ז
התשס"ח	שמיטה בי	ס"ז	התשפ"ב	שמיטה די	ס"ז	התשס"ח	שמיטה בי	ס"ז
התשס"ט	א' גי	ס"ז	התשפ"ג	א' הי	ס"ז	התשס"ט	א' גי	ס"ז
התש"ע	ב' גי	ס"ז	התשפ"ד	ב' הי	ס"ז	התש"ע	ב' גי	ס"ז
התשע"א	ג' גי	ס"ז	התשפ"ה	ג' הי	ס"ז	התשע"א	ג' גי	ס"ז
התשע"ב	ד' גי	ס"ז	התשפ"ו	ד' הי	ס"ז	התשע"ב	ד' גי	ס"ז
התשע"ג	ה' גי	ס"ז	התשפ"ז	ה' הי	ס"ז	התשע"ג	ה' גי	ס"ז
התשע"ד	ו' גי	ס"ז	התשפ"ח	ו' הי	ס"ז	התשע"ד	ו' גי	ס"ז
התשע"ה	שמיטה גי	ס"ז	התשפ"ט	שמיטה הי	ס"ז	התשע"ה	שמיטה גי	ס"ז

התת"ד - התתני"ב: ס"ח | התתני"ג - התתק"א: ס"ט | התתק"ב - התתק"ן: ע" | התתקנ"א - התתקצ"ט: ע"א

צירופי ראש חודש (נה"ש דף מ"ז סע"ג)

ניסן	גלגלתא דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְשׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
אייר	אזן ימין דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשָּׁכֵל וְיִדוּעַ
סיון	אזן שמאל דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְדוּתֵינוּ וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית
תמוז	עין ימין דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵ לִי
אב	עין שמאל דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	הַסַּכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
אלול	חוטמא דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי

תשרי	גלגלתא דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	וַיִּרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעֲהַ
חשון	אזן ימין דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	וְדַבַּשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוּהַ
כסלו	אזן שמאל דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	וַיִּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
טבת	עין ימין דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	לִיהוּוֹה אֶתִּי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ
שבט	עין שמאל דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	הַמֵּר יְמִירְנוּ וְהִיָּה הוּא
אדר (א')	חוטמא דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	עִירָהּ וְלִשׁוֹרְקָהּ בְּנִי אֶתּוֹנוּ

אדר ב' פה דז"א. ויכוין בכללות כל הי"ב צירופי הוי"ה ואהי"ה ביחד.

* יש למלכות ערך של 10. לכן בשנת המלכות (ביחידות), אין מקדמים את העשרות, אלא רק שנה לאחר מכן (אור החדש דף צ"ה).